

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

मृगाबहुविधाकाराः संपतंतिदिशोदश ॥ दीप्ताः शिवाश्चाप्यनदन्घोररूपाः सुदारुणाः ॥ १२ ॥ निर्घाताश्च महाघोरा बभूवुर्लोमहर्षणाः ॥ दीप्तायां दिशिराजेंद्र
मृगाश्चाशुभवे दिनः ॥ १३ ॥ उदपानगताश्चाप्यवर्धत समंततः ॥ अशरीरामहानादाः श्रूयंते स्म तदानृप ॥ १४ ॥ एवमादीनि दृष्ट्वा यथनिमित्तानि वृकोदरः ॥
उवाच भ्रातरं ज्येष्ठं धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ १५ ॥ नैष शक्नोरे जेतुं मं दालामां सुयोधनः ॥ अधक्रोधं विमोक्ष्यामि विगूढं हृदये चिरं ॥ १६ ॥ सुयोधने कौरवे द्रेखां
ढुवे पावको यथा ॥ शल्यमद्योद्धरिष्यामि तव पाण्डव हृच्छयं ॥ १७ ॥ निहत्य गदया पापमि मं कुरुकुलायमं ॥ अद्य कीर्तिमयीं मालां प्रतिमोक्ष्याम्यहं त्वयि ॥ १८ ॥
हत्वे मं पापकर्माणं गदयारणमूर्धनि ॥ अद्यास्य शतधा देहिं भिनन्नि गदयानया ॥ १९ ॥ नायं प्रवेशानगरं पुनर्वारणसाक्यं ॥ सर्पौत्सर्गस्य शयने विषदानस्य भो
जने ॥ २० ॥ प्रमाणकोट्यां पातस्य दाहस्य जतु वे श्मनि ॥ सभायामवहासस्य सर्वस्वहरणस्य च ॥ २१ ॥ वर्षमज्ञातवासस्य वनवासस्य चानघ ॥ अद्यांतमेषां
दुःखानां गताहं भरतर्षभ ॥ २२ ॥ एकाह्वा विनिहत्ये मं भविष्याम्यात्मनो नृपः ॥ अद्यायुर्धार्तराष्ट्रस्य दुर्मते ररुतात्मनः ॥ २३ ॥ समांतं भरतश्चेष्टमातापित्रोश्च
दर्शनं ॥ अद्य सौख्यं तुराजेंद्र कुरु राजस्य शान्तनोः कुलपांसनः ॥ २४ ॥ समांतं च महाराज नारीणां दर्शनं पुनः ॥ अद्यायं कुरु राजस्य शान्तनोः कुलपांसनः ॥ २५ ॥ प्राणान् श्रि
यं च राज्यं च त्यक्त्वा शेष्यति भूतले ॥ राजा च धृतराष्ट्रो घश्रुत्वा पुत्रं निपातितं ॥ २६ ॥ स्मरिष्यत्यशुभं कर्म यत्तच्छकुनिबुद्धिजं ॥ इत्युत्काराजशार्दूलगदामादाय वी
र्यवान् ॥ २७ ॥ अभ्यतिष्ठत युद्धाय शक्रो बृत्रमिवाकूयन् ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृंगिणं ॥ २८ ॥ भीमसेनः पुनः क्रुद्धो दुर्योधनमुवाच ह ॥ राज्ञश्च धृतरा
ष्ट्रस्य तथा त्वमपि चात्मनः ॥ २९ ॥ स्मरत दुष्कृतं कर्म यद्दत्तं वारणावते ॥ द्रौपदी च परिक्लिष्टा सभा मध्ये रजस्वला ॥ ३० ॥ द्यूतं च वंचितो राजाय त्वया सौबलेन
च ॥ वने दुःखं च यत्प्राप्तमस्माभिस्त्वत्कृतं महत् ॥ ३१ ॥ विराटनगरे चैव योन्यंतरगतैरिव ॥ तत्सर्वं पातयाम्यद्यदिष्ट्या दृष्टोसि दुर्मते ॥ ३२ ॥ त्वत्कृते सौहृतः शतेशर
तल्ये प्रतापवान् ॥ गांगेयोरथिनां श्रेष्ठो निहतो याज्ञसे निना ॥ ३३ ॥ हतो द्रोणश्च कर्णश्च तथा शल्यः प्रतापवान् ॥ वैराग्रेरादिकर्ता सौशकुनिः सौबलो हतः ॥ ३४ ॥
प्रातिकामी ततः पापो द्रौपद्याः क्लेशरुद्धतः ॥ भ्रातरस्ते हताः सर्वे शूरा विक्रांतयोधिनः ॥ ३५ ॥ एते चान्ये च बहवो निहतास्त्वत्कृते नृपाः ॥ त्वामद्य निहनिष्यामि ग
दयानात्र संशयः ॥ ३६ ॥ इत्येवमुच्चैराजेंद्रभाषमाणं वृकोदरं ॥ उवाच गतभीराजन पुत्रस्ते सत्यविक्रमः ॥ ३७ ॥